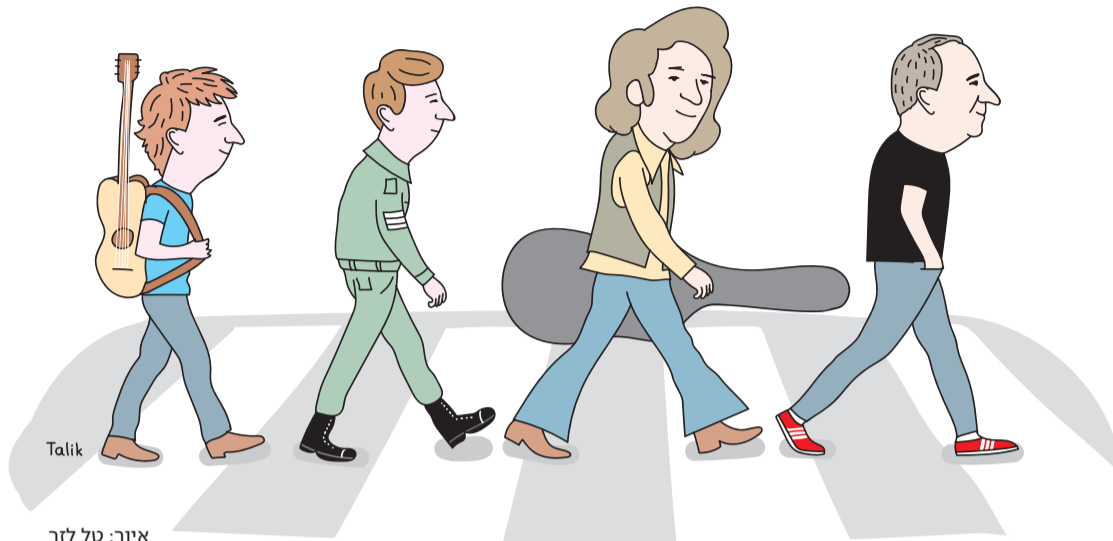

יאיר ניצני מרים גבה

Talick

איור: טל לזר

בכל זאת הגעת, למרות הכל

קווים לדמותו של דני סנדרסון הגדול, שחוגג יום הולדת 70. איך אומרים אצלנו? היי ירייה

בשירי האהבה שלו

הוא לרוב הלודר חסר הסיכוי, שהיה רוצה לתת לה שק של סני טימנטים אבל חיכה יותר מדי. שאין לו אופנוע כשצריך, שהיא לא תדע שהוא אוהב אותה, ושם תחליטי לוותר על החבר שלו - שביקש למסור באמצעותו שהוא חושב עלייך - אז הוא, דני, לא ימנע ממך לצאת מהמצב, כי הוא בעצמו חושב עלייך.

דני טיפח במשך שנים ובהתמדה את תדמית ההיפוכונדר, חולה הניקיון הכפייטי שמוטרד מחיידקים, ושונא הטיולים, השמש והים. העובי דה שהוא לא מבקר בים לא הפריעה לו לכתוב את שיר הגולשים האולטימטיבי. ותכלס, הוא חזה את המגיפה ואת החרדה מווירוסים כבר לפני עשרות שנים, כשכתב על פחד מנגיפים ועל ריחוק חברתי בשיר "תה עושה סחרחורת":

"מי שם מתקרב לו?
נראה לי קצת חשוד
והופס הוא מתעטש לו
אני עכשיו אבוד
לא תהיה ברירה אסגור עצמי בחדר
לא אצא שנייה
גם לא בליל הסדר".
בעניין היגינה וניקיון הוא יצר את המשפט הגאוני:

"אשטוף את הסבון לפני מקלחת ארים ת'לטפון רק עם מטפחת".
הוא גם חזה את מדידת החום, שכולנו חווים היום בכל מקום:
"יום יום אבדוק את חום המצח ואם הכל ילך יפה פשוט אחיה לנצח".

דני הוא חבר כבוד

ואורח חשוב בהופעות של תיסלם, ולמען הגילוי הנאות, אספר שהוא ואני משתפים פעולה שנים בתפקידי כמשבץ שירים לפרסומות ולסרטים. כבר שנים הוא אומר לי שהוא מחכה שאיוו חברה למוצרים היגיניים תיקח את שירו "הנה עוד ערב אבוד" לפרסומת לטמפונים.

אם וכאשר ייתנו לכוורת ולדני את פרס ישראל על תרומתם לתרבות שלנו, תראו שכל התנדך יאמר תודה ויתרגש. ועד אז, יום הולדת שמה. ●

yairn@israelhayom.co.il

הוא מה בא קודם, הביצה או התפוח".
או כשהוא משתעשע בביטוי "תרגום בגוף הסרט" בשיר "רוני":
"לא רוצה כל ערב לצאת ולחפש תרגום בגוף אחרת רוני אל תלכי".

אני טוען

כבר שנים שהשיר "גוליית" הוא שיר הפופ הישראלי המושלם מבחינת לחץ, עיי בוד, קולות, נגינה, ובעיקר מילים. היו בעבר שירים רבים שעסקו בגיבורי התנ"ך, אבל הגי רסה של כוורת לסיפור דוד וגוליית היא המי שעשעת והיצירתית מכולם. למי שלא זוכרים, להלן כמה מההברקות שנכתבו ביחד עם אלון אולארצ'יק, חוץ מהעובדה שלגוליית היה קול נמוך מים המלח:

"בגנון אמר שלום ילדים עברו לדום, בן חמש וכבר הספיק להביא הביתה סלע... דוד מלך התעצבן הרוגטקה תנגן! אבן לעברו ירה קלע לו בול בפוני".

דני השתעשע רבות בנושאים תנ"כיים מדב"י, כמו למשל ב"שיר רועים":
"לברא היא תבוא להשקות צאנה, הוא יסתכל, מה חבל שאינו כבשה. להזמינה לסרט הוא מוכרח

אך זוהי שטות גמורה כי נמצא הוא בתנ"ך".
לדני יש גם היכולת לכתוב שיר רומנטי ונוגע ללב, ולהכניס גם בו חיוך קטן והברקות מילודיות נהדרות, כפי שעשה ב"היא כל כך יפה":
"כל השבוע חלון פתוח כוכבים מעל ולב מתמוטט הייתי נותן לה שק של סנימנטים אך אני מתבייש לתת".

או ב"זאת שמעל לכל המצופה", שכתב לש"י לשיית הגשש החיוור:
"בת 19 עם אופציה להארכה היא שומרת אמונים לעצמה בלבד ויש לה שא אולימפי בסתם להיות לבד. בקיוסק ליד ביתי היא נמצאת כל יום אך כמה פעמים אפשר לקנות עיתון".

על להקת כוורת והתקבצות הכישרונות המי שוגעת שהיתה בה נכתב בלי סוף, אבל אני תמיד נפעם מהיכולת של דני לנהל את כל האגואים האלה בצורה הרמונית. תאמינו לי שכחבר בלהקה, אני יודע כמה זו משימה קשה ומרובת כאבי ראש.

דני הביא לישראל

את סאונד הגיטרה הייחודי שלו, המבוסס על אלמנטים של הנדריקס והאחים אולמן, ואת ההרמוניות הקוליות שספג מהביץ' בויז. כמי שגדל בארה"ב, הוא ידע ענק בכל הקשור לרוק של שנות ה-60 וה-70. אבל עם כל האמריקניות שלו, נראה שאין יותר ישראלי ממנו. במוזיקה שלו ושל כוורת הוא הצליח לשלב אלמנטים מזרחיים ושפה מקומית בצורה גאונית, ובכמה מילים קצרות תיאר סיטואציה שמכנייה סה אותך מייד לאווירה. למשל, בשיר "חתונה":

"במסעדת לוציאנו קישוטים על התקרה העופות בפרמו'נו הפרוות להשכרה".

קחו את "התמונה האיתר", שהוקלט לפני כמעט 50 שנה עם התזמורת של וזו מוסא, שהוא קטע רוק מזרחי פנומנלי, או את "מה הראווין שלך", שגם במנגינה וגם במילים שלו יש חיוך מסתלבט ומדליק על המתנשאת:
"מדברת על פיקאסו הגברים אצלך בלאסו, לא זוכרת מה זה יאסו, מה הראווין שלך?".

ההברקות המילוליות של סנדרסון הן מלאכת מחשבת. כולם מכירים את הגאונות של "שיר המכולת", "פה קבור הכלב" ו"נחמד", שבו "התקרה מונחת בול על הרצפה" ו"להוריד ת'מים לשותת לחיים". אבל קחו את אחד השירים הראשונים של כוורת, "שירות עצמי":
"ובנוקר בהיר היא הלכה להצהיר

ועמדה לבדה שם במכס ומייד תוך דקה היא נתנה לי ידה ונשאתי אותה בלי מסים".
או במשק שהוא עושה עם הביטוי "הביצה והתרנגולת" בשיר "נתתי לה חיי":
"היום תמצא שהנושא לכל ויכוח

דני סנדרסון חוגג השבוע יום הולדת 70, וזאת הזדמנות נהדרת להציץ אל יצירתו העשירה והחשובה של הנער הנצחי של הפופ הישראלי. אדם שגם בגילו המתקדם משלב מקצוענות ופ"דנטיות של מדען רוק/פופ עם יכולת השתטות אידיוטית של ילד בן 15.

ההשפעה של סנדרסון על המוזיקה ועל ההומור בישראל עצומה. הייתי נער כששמעתי לראשונה את המערכונים המשוניים של פוגי עם מנחם זילברמן בתוכנית הרדיו של דורי בן זאב "ממנו אלייך" בגל"צ. הניסיונות שלי לעשות נפשות להומור הנונסטי שלהם לא היו פשוטים. היו שם יציאות משונות כמו סדרת קטעים על הילד מברזיל, דימיטרי דמיקולו:

"הילד מברזיל, חשבו שהוא רביל מכרו לו מסמרים במתנה הילד מברזיל עם ראש כמו ונטיל מכר אבטיחים לא בעונה".

שמחתי לגלות שיש עוד אנשים שמצחיקים אותם דברים ממש אידיוטיים, מה שסייע לי לח"צות בשלום את גיל ההתבגרות ועזר לי להפוך עם השנים למבוגר שעשה בעצמו קריירה משטויות. דני היה כבר בצעירותו פדנט שמקפיד על הפרטים הקטנים ביותר. דורי בן זאב סיפר לי פעם שהמערכונים של פוגי טרום כוורת היו מגיעים אליו מוכנים, מוקלטים וערוכים למשעי, הכל מעשה ידיו של דני הצעיר, שערך אותם על טייפ סלילים עם סכין גילוח.

בגיל 13 זכיתי לראות את דני עם אלון אולארצ'יק מנגנים בלהקת קא"ברים בשם "השניצל", מבעד לחלון של מועדון הנוער בסביון. אני אפילו זוכר את השיר שהם ניגנו: "Breaking Up Is Hard To Do", כשהפזמון דם דו בירו דם דם הושר בעברית עם המילים "חם כמה שמה חם".

הסינגל הראשון שסנדרסון הוציא לתחנות הרדיו מייד כשהשתחרר היה "Like To Tag Along". הוא שר במבטא אמריקני מושלם, עם אלמנטים מזרחיים קלים, שהקדימו את זמנם בעשור. השיר לא ממש הצליח, והפך אחר כך בכוורת ל"איזה ראיון".

